

Blote voeten in een transparante kist

Theater Hond vrouw man, van Sibylle Berg, door Toneelschuur Producties. Gezien: 8/12 Toneelschuur, Haarlem. Daar t/m 15/12. Info: 023-5173910 en www.toneelschuur.nl.

Door ANNERIEK DE JONG

Het publiek zit op bureaustoelen met zwenkwielletjes. In de spiegelwanden kun je jezelf zien draaien. De acteurs van *Hond vrouw man* spelen te midden van al die bewegende stoelen. Botsingen zijn niet altijd te vermijden en dat is, waarschijnlijk, de bedoeling van regisseur Matthias Mooij: de voorstelling gaat immers over ongemakkelijke contacten. Een man en een vrouw beginnen een relatie. Ze wapenen zichzelf met cynisme, en met echte bijlen. Zo staan ze tegenover elkaar, twee dertigers die niet meer in de liefde geloven.

De Duitse schrijfster Sibylle Berg koos een vlotte mengvorm van gespeelde en vertelde scènes. Heel bijzonder is de tekst nu ook weer niet, maar voor Toneelschuur Producties maakt Mooij er wel iets van. In een winkelwagen staat iemand met een poedelachtig kapsel. Het is de hond uit de titel. Gedreven door eenzelfde eenzaamheid als die van de man en de vrouw, komt hij bij hen wonen en nu voorziet hij hun doen en laten van wijsneuzig commentaar. Over onafhankelijkheid versus gebondenheid heeft hij het, en over de angst voor beide. Want dat is het kernprobleem van dit stuk: vrijheid kunnen we niet aan, en verantwoordelijkheid, voor onszelf en anderen, vinden we beklemmend.

Matthias Mooij (1976) studeerde twee jaar geleden af aan de regieopleiding in Amsterdam. Hij encenseerde een reeks voorstellingen in Zwitserland en was regieassistent bij Ivo van Hove. Diens invloed is in *Hond vrouw man* duidelijk merkbaar. Net als Van Hove heeft Mooij een voorliefde voor onconventionele publieksoptellingen en voor even lichtvoetige als serieuze verhalen over de liefde. Je kunt ook merken dat Mooij dansvoorstellingen heeft gemaakt. Op subtiele muziek zwieren de acteurs door de ruimte. Ze rennen heen en weer, slaan ritmisch met deuren en duwen de bureaustoelen met toeschouwers en al energiek opzij. Sarah Jonker, Raoul Copier en Cigdem Teke spelen met veel lef. De dictie van deze jonge acteurs laat nog te wensen over, maar hun gedrevenheid doet niet onder voor die van de regisseur.

Aan het eind van de avond bekeert het koppel zich toch tot gebondenheid, met de bijbehorende beperkingen. De man en de vrouw verdwijnen in een kist die amper groter is dan hun lichamen. Bevrijd van de verwarrende buiten-

wereld bedrijven ze de liefde. Het is een krachtig beeld. Door de transparante wanden van de kist zie je blote voeten, beschenen door lieflijke lampjes.

Sara Jonker in *Hond vrouw man* Foto Cassander Eeftinck Schattenkerk

